

คำสั่งนายกรัฐมนตรี

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๗๗ ผ่านร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาญา พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๖) และพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวไม่ทรงเห็นชอบด้วย

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรได้ยืนยันตามมติเดิมณวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๔๗๗ และพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวมิได้ทรงลงพระปรมาภิไธยภายในกำหนดเวลาที่บัญญัติไว้

โดยที่ตามความในมาตรา ๓๕ แห่งรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัตินั้นเป็นอันประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมายได้ และ

โดยที่ปรากฏตามหนังสือของประธานสภาผู้แทนราษฎร ลงวันที่ ๑๗ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๘ ว่า การประกาศเช่นว่านี้พึงดำเนินการต่อไป

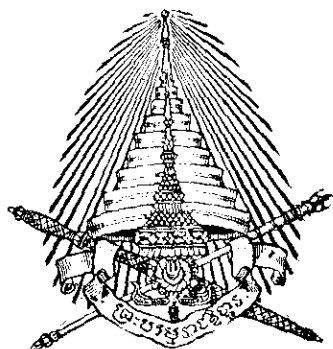
เล่ม ๕๒ หน้า ๓๒๔ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๔๗๘

นายกรัฐมนตรีอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่ง
รัฐธรรมนูญ จึงมีคำสั่งนี้ว่าให้ประกาศพระราชบัญญัติที่ว่านั้น
ในราชกิจจานุเบกษา เพื่อใช้บังคับเป็นกฎหมายต่อไป

สั่งมาณวันที่ ๒๕ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๘

นายพันเอก พระยาพหลพลพยุหเสนา

นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาชญา
พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๖)

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามพระราชกฤษฎีกาตั้งวันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๗๖)
พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระอัฐมรามาธิบดินทร
เกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ
สั่งว่า
โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรแก้ไข
เพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาชญา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาชญา พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๖)”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๓ แห่งกฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. ๑๒๗ (พ.ศ. ๒๔๕๑) และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ ผู้ใดต้องคำพิพากษาให้ลงอาญาประหารชีวิต ท่านให้เอาไปยิงเสียให้ตาย”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๔ แห่งกฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. ๑๒๗ (พ.ศ. ๒๔๕๑) และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ ถ้าจะลงอาญาประหารชีวิตแก่ผู้ใด ท่านให้เอาตัวไปประหารชีวิตณตำบลและในเวลาที่เขาพนักงาน

วันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๔๗๘ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๒ หน้า ๓๒๗

ผู้สมัครผู้ใดในกรณีนั้นจะเห็นสมควร แต่ห้ามมิให้เอาตัวไป
ประหารชีวิตภายในกำหนด ๖๐ วันนับแต่วันคำพิพากษาถึง
ที่สุด”

มาตรา ๕ บรรดาอรรถคดีที่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดก่อน
วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้บังคับไปตามกฎหมายเดิม

ประกาศมาณวันที่ พุทธศักราช ๒๔๗๗
เป็นปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี